

HET NESTBERICHT

Informatieblad voor leden van buurtvereniging "Het Schildersnest" Bergen. 8e jaargang nr. 1, maart 2005

Voorwoord

Het eerste voorwoord in 2005 van het eerste "Nestbericht" van een nieuwe jaargang. Na een drukke, gezellige oudejaarsborrel, waar "oude" leden, en buurtgenoten, waarvan een behoorlijk aantal nieuwe leden, diepgaande gesprekken voerden, terwijl olieballen en diverse soorten drankjes snel minderden, is er in de daarop volgende anderhalve maand alweer heel wat gebeurd:

Er was carnaval, waarbij de buurt ervoor zorgde dat de jeugdoptocht een prachtig versierde straat cadeau kreeg.

Er was een bericht in de "Maas- en Niersbode" over de vliegveld-bezwaarschrift-boete voor degenen die op speciaal verzoek een bezwaarschrift hadden ingediend en dat bezwaar later op verzoek niet of te laat hebben ingetrokken.

En: er was natuurlijk de inmiddels populaire jaarvergadering van de Vereniging! Verderop kunt u het verslag ervan en verdere zakelijke mededelingen lezen. Jammer genoeg was de opkomst niet groot. De griep speelde hier een belangrijke rol.

Monique Bleek en Peter Vousten traden uit het bestuur, dat hiermee een behoorlijk verlies lijdt! Er verdwenen twee bijna onmisbare medewerkers van het eerst uur. Peter kreeg als lid dat zich het afgelopen jaar het meest verdienstelijk heeft gemaakt, behalve een bos bloemen, dat hij aan zijn vrouw moest afgeven, een groot compliment en een langdurig applaus. Gelukkig was een nieuw lid, Sonja Thomson, onmiddellijk bereid in het bestuur te gaan zitten, maar toch is er nu één bestuurslid te weinig! Daarom een dringende oproep: **WIE ?? De Jeugdcommissie bestaat inmiddels uit 4 leden, maar er kunnen natuurlijk nog mensen bij.**

Voor de nieuwe leden willen we nog even uitleggen, wat er bedoeld wordt met "Ik geef de pen aan...": toen we voor het eerst met deze rubriek begonnen, twijfelden we eraan, of dat wel wat zou worden. Een van ons begon met een stukje en eindigde met: "Ik geef nu de pen aan...", in de hoop, dat het volgende slachtoffer zou reageren. Ook die moest de pen doorgeven en zo zouden op het laatst alle leden een beurt hebben gehad. In het begin dachten we dat dat niet zou lukken en we waren bang, dat de serie wel gauw zou doodbloeden. Ze bestaat nog steeds!!

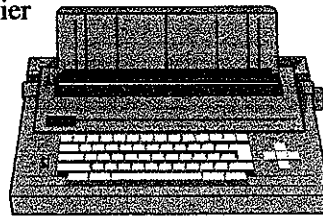
Als je "De Pen" krijgt, is het de bedoeling, dat je een kort stukje schrijft. Meestal schrijven de leden iets over zichzelf en hun gezin, maar het mag ook "zo maar" een verhaaltje of een gedicht zijn. Daarna: doorgeven!

En nu: op naar 2006!

DE REDACTIE

**Wij heten alle nieuwe leden van harte
welkom bij onze buurvereniging**
Zie elders in dit blad de namen van de nieuwe leden

**Wij feliciteren Annie Peer en Mia ten Haaf
met hun 80^e verjaardag**



In dit nummer o.a.

Voorwoord

Prikbord

Kort verslag A. L. 2005

Verslag redactie

Wijze lessen

Ogen

Ik geef de pen aan

Schotland

Wanted

Paasactiviteit

Opgave paasactiviteit

Colofon

Redactie adres
Huub van Zuylen
Jozef Israëlstraat 11
Redactie
Huub van Zuylen
Klaas Groot

Volgende nummer

Het eerstvolgende
nummer (8-2) verschijnt
mei 2005

Kopij

Uiterlijke inleverdatum
van kopij
Vr. 22 april 2005

Kort verslag Algemene ledenvergadering 2004

Op 15 februari jl. vond de algemene ledenvergadering plaats in de aula van de nieuwe Brede School.

Er waren 31 leden aanwezig, 23 leden hadden zich bij het bestuur afgemeld. De algemene vergadering keurde de uitbreiding van de buurtvereniging met de nieuwe straten Jan Steenstraat en Paulus Potterstraat met 31 stemmen voor, goed.

De gebruikelijke agendapunten werden besproken:

Jos presenteerde het bestuurlijke jaarverslag 2004. De **hoofdactiviteiten** die dit jaar hebben plaatsgevonden:

- | | |
|------------|------------------------------------------|
| 14-03-2004 | bezoek brandweerkazerne |
| 16-05-2004 | wandeltocht |
| 20-05-2004 | vlagdag i.v.m. eerste heilige communie |
| 28-05-2004 | kortingsactie kaartjes Zoo Parc Overloon |
| 10-07-2004 | fietstocht en straatfeest |
| 22-10-2004 | kletskenkwisavond |
| 28-11-2004 | Zwarte Pieten- actie |
| 30-12-2004 | oudejaarsborrel |

Peter besprak de verschillende **jeugdactiviteiten**:

- | | |
|------------|-----------------------------------------|
| 10-04-2004 | paasactiviteit |
| 11-06-2004 | klompjesgolf en Oudhollandse spelen |
| 11-09-2004 | pretpark Toverland in Sevenum |
| 06-11-2004 | lampionnen knutselen en lampionnentocht |

Klaas deed namens de redactie van het nestbericht verslag.

Huub deelde het financiële verslag uit en besprak het.

De volgende punten willen wij nog onder de aandacht brengen:

Er heeft een bestuurswisseling plaatsgevonden. Monique Bleek is afgetreden en Peter Vousten heeft bedankt. Als nieuw bestuurslid treedt **Sonja Thomson** toe tot het bestuur.

Voor de **jeugdcommissie** zoeken wij nog **vrijwilligers**.

De **activiteitenkalender voor 2005** wordt besproken en datums worden vastgelegd.

Uw medewerking voor het realiseren/uitvoeren van een activiteit is nodig en van harte welkom.

De activiteitenkalender wordt toegevoegd aan het eerstvolgende Nestbericht.

Een aantal buurtgenoten krijgt de lening van de tent dit jaar terugbetaald. De gelukkigen voor dit jaar zijn:

Marian Schilt
Peter en Dorien Kole
Tonnie de Brouwer
Peter en Marja Vousten
Jos en Silvie Remmen
Hennie en Roger du Porto
Richard en Bertina Klabbers
Fons en Wilma Lomme

De buurtvereniging is actief betrokken bij de fondsenwerving voor de buurtspeelplaats bij de brede school. Er zijn inmiddels diverse bedragen binnengekomen op onze bankrekening.

Tenslotte worden Peter en Marja Vousten door het bestuur in het zonnetje gezet

Het bestuur bedankt de leden voor hun aanwezigheid en verheugt zich op een spontaan en gezellig buurtjaar 2005.

Ruud

Jaarverslag Nestbericht

Het ene jaarverslag is nog niet geschreven of het volgende moet alweer snel gemaakt worden om nog op tijd te kunnen verschijnen. Gelukkig is het in elkaar zetten van dat jaarverslag niet zo moeilijk, want het is bijna ieder jaar hetzelfde: Huub verzorgt de zakelijke kant, medewerkers van de diverse activiteiten zorgen voor een verslag (voor de kinderactiviteiten o.a. Peter en Monique en ook de kinderen zelf), Jos, Klaas en Jopie Claassen nemen het wat lichtere deel voor hun rekening. In de laatste paar afleveringen hebben we Jopie moeten missen, maar in het volgende nummer is ze gelukkig weer aanwezig. De rubriek "Ik geef de pen aan..." loopt nog prima. Als in vijf jaar één keer is verzuimd, mag je toch wel zeggen, dat ons idee om zo'n rubriek te organiseren is geslaagd. Inmiddels hebben door die rubriek al veel buurtgenoten een bijdrage geleverd en we verwachten, vooral nu we een aantal nieuwe leden in de club hebben, nog heel veel "Pennen"!

Er waren gelukkig ook "zo maar" artikelen en met de oproep: "Schrijf ook eens wat", besluiten wij hoopvol deze jaargang van "Het Nestbericht".

De Redactie

NIEUWE LEDEN

KEES		VANE
CORIN		VANE JANSSEN
VERA		VANE
TEUN		VANE
ROB		VERSTEGEN
ANJA		VERSTEGEN
AMBER		VERSTEGEN
LISA		VERSTEGEN
ALBERT		BUDDIGER
RINIE		BUDDIGER
LIEKE		BUDDIGER
BART		BUDDIGER
BAS	VAN	MIL
STUART		THOMSON
SONJA		THOMSON
HENRY		THOMSON
JULIËTTE		THOMSON
JÜRGEN	VAN	OPBERGEN
SANDRA		OPBERGEN
JUUL		OPBERGEN
GER		STREUTJES
HANNEKE		STREUTJES
GERRIE		EBBING
ALEX		EBBING
JOS		JILISEN
AUGUSTIN		JILISEN
ALIE	VAN	ELDIK
LENNART		REEN
JAN		URSELMANN
TONY		URSELMANN
TONNIE		DERKX
MARIANNE		DERKX
JORDY		DERKX
CAMIEL		DERKX
KNUD		GRAMSER
BERTIE		GRAMSER
NIEK		GRAMSER
STEF		GRAMSER
JOEP		GRAMSER
MARTIEN		PINGEN
NELLY		PINGEN
PAUL	DE	FRANKRIJKER
LINSIE	DE	FRANKRIJKER
PUCK	DE	FRANKRIJKER
NELL	VAN	GORP
WILLEM		JANSSEN
VERGINIA		RENKENS
ISABELLA		JANSSEN

WIJZE LESSEN

De helden van vóór 1970

Vóór 70 geboren? DOORLEZEN!

Na 1970 geboren?: Verdwijnen!

Hoe is het in godsnaam mogelijk dat wij als geborenen in de 60-er jaren nog leven?

Volgens de theorieën anno 2004 zouden we toch al lang dood moeten zijn?

Wij zaten in auto's zonder veiligheidsstoeltjes, gordel of airbag. Onze bedden en speelgoed waren geschilderd met verf vol lood en cadmium.

Bovenaan een trap was geen hekje: wie te ver ging, kukelde naar beneden. Als je wakker werd in bed, hoorde niemand dat, en als er echt iets was moest je hard schreeuwen voordat je ouders het merkten.

Flessen met gevaarlijke stoffen en alle apotheekflessen konden we gewoon met onze handjes en beperkte motoriek openen.

Poorten en deuren gingen gewoon dicht, en als je met je vingers er tussen zat waren ze gewoon weg.

Op de fiets zat je achterop met je gat op de bagagedrager en je probeerde je vast te houden aan de schroefveren van het zadel voor je. Een helm hadden ze nog niet eens op een bromfiets, laat staan op een fiets.

Water dronken we uit de kraan, niet uit een fles. Brood stond stijf van conserveringsmiddelen, na twee weken was een bums nog net zo vers als in de winkel.

Kleur en smaakstoffen moeten ook toen al bestaan hebben, want zo rood, groen of geel als die limonade toen was, zie ik ze echt niet meer.

Een kauwgom legde je 's avonds op het nachtkastje en stak je 's morgens weer in je mond.

Op school hadden ze maar één maat bank met zo'n heerlijk gevaarlijke klep der aan.

Schoenen waren meestal al ingedragen door broer, zus, neef of zo, en ook je fiets was of te groot of te klein. Een fiets had geen versnellingen en als je band stuk was leerde je vader je zo snel mogelijk om hem zelf te plakken.

We gingen 's morgens weg van huis en we kwamen terug als de straatverlichting aan ging. Niemand wist waar we waren in de tussentijd en we hadden geen GSM mee!

Het bos of een park was een plek om te spelen en geen vieze mannetjesverzamelplek.

Als we naar een vriendje gingen, liep je er gewoon naar toe, je hoefde niet aan te bellen ook geen afspraak te maken. Er ging ook geen volwassene met je mee.

We aten ook al koekjes en kregen brood met veel boter en werden niet dik.

We dronken uit dezelfde fles als onze vrienden en niemand werd er ziek van.

We hadden geen Playstation, Nintendo, X-box, 64 TV zenders, videofilms, surround sound, eigen televisies, computer of Internet.
Wij hadden vrienden!

De televisiezender begon pas om 18.00 uur. Dan kwam een uurtje wat leuks voor de kinderen en oh wee als je daarna durfde op te staan om op een knopje van een andere zender te drukken (die zaten aan het toestel vast): Pa bepaalde wat en hoe lang je daarna nog keek.

We hebben ons gesneden, botten gebroken, tanden uitgevallen en er werd niemand voor naar de rechter geslept. Dat waren gewoon 'ongelukken' en soms kreeg je er ook nog zelfs een extra pak slaag voor.

Wij vochten en sloegen elkaar soms groen en blauw, en er was geen volwassene die zich er druk over maakte, laat staan dat er een lieveheersbeestje op je jas kroop.

Pedagogisch verantwoord speelgoed maakten we zelf; met stokken sloegen we naar ballen, we bouwden karretjes van zeepkisten en merkten onder aan de berg dat we de rem vergeten waren.

We voetbalden op straat, en alleen wie goed was mocht mee doen; wie niet goed genoeg was, moest blijven kijken en leren omgaan met teleurstellingen.

Op school zaten ook domme kinderen. Zij gingen en kwamen op dezelfde tijd als wij en kregen dezelfde lessen. Zij deden soms een klas nog een jaar en daarover waren ook geen discussies op ouderavonden. De meester had altijd gelijk!

We smeerden onze boterhammen zelf, met een groot mensenmes, en als je ze vergeten was kon je op school niets kopen! Als je de korst niet at, had je een beetje meer honger de rest van de dag.

Wij gingen met de fiets naar school, helemaal zelf, ook in de winter! Als je moeder aan de huisdeur nog naar je zwaaide was je al een watje.

Als je problemen veroorzaakt had, waren je ouders het eens met de politie. Ze kwamen wel om je te halen, maar niet om je er uit te lullen. Onze daden hadden consequenties. Dat was duidelijk en je kon je niet verstoppen. Wij hadden vrijheid, mislukkingen, succes en verantwoordelijkheid.

We hebben moeten leren er mee om te gaan. Onze generatie heeft veel mensen voortgebracht die problemen kunnen oplossen, innovatief zijn en daarbij risico durven te nemen en voor de gevolgen instaan.

Hoor jij ook daarbij?

Gefeliciteerd, wij waren helden !!

Jos

Ogen

Ogentroost is een helmachtig plantje, dat behoort tot de familie van de leeuwenbekachtigen. Het zou helpen tegen oogontstekingen. Dit is bekend bij heel veel mensen. Maar nu: Wie weet, wat een euglena is? Nou vallen er een heleboel af! Je moet echt wel wat van biologie afweten, om dat te weten. Ik zal het u daarom vertellen. Ik vertel er natuurlijk niet bij, dat ik de ogentroost uit een woordenboek heb geplukt en de euglena uit De natuurgids voor niet bloeiende planten, een niet zo dik boekje. Er bestaan zo'n 400 soorten van de euglena-achtigen. Het zijn eencellige wiertjes, die kunnen zwemmen. Ze hebben geen celwand, wat andere eencellige plantjes wel hebben. Soms komen ze in stilstaand water in zulke grote hoeveelheden voor, dat het water diepgroen gekleurd wordt. Euglena heeft een rode oogvlek.

Ogentroost, oogvlek, toen ik dat zo las, besefte ik opeens, dat het oog in heel wat woorden, spreekwoorden en uitdrukkingen voorkomt. Dat is vanzelfsprekend, want wat voor de mens belangrijk is, wordt in de taal vaak gebruikt. Ik ben eens gaan

zoeken en in een ogenblik vond ik zoveel ogen, dat ik ze niet eens allemaal kan noemen. Ik wil er toch een aantal laten horen. Ik probeer nu een verhaaltje te vertellen, waarin zoveel mogelijk ogen voor komen:

Aan de muur hing aan een oog op ooghoogte een onooglijk schilderij. Ogenshijnlijk had de schilder er zo maar een serie oogverblindende kleuren op aangebracht. Toe ik vroeg, dat hij met deze kleuren, die me groen en geel voor de ogen schitterden, beoogd had, zei hij, dat hij het onderwerp uit de Bijbel had gekozen en dat de titel luidde: Oog om oog, tand om tand. Hij was bij het schilderen door het oog van de naald gekropen, want toen hij even niet oplette, omdat de hond er met een tube verf vandoor wilde gaan, was er in een oogwenk bijna een ramp gebeurd: zijn kwast schoot uit. De hond had geluk, dat hij de oogappel van zijn baas was.

Die kon de bijna-fout snel herstellen. Daarom deed hij een oogje toe en liet oogluikend toe, dat het dier bij hem ging liggen. Met zijn schilderij had hij zoveel succes, dat hij veel werk kon verkopen en een groot aantal opdrachten kreeg. Daardoor stak hij de ogen uit van menige collega. Hij kreeg het zo druk, dat hij met het oog op zijn uitgebreide administratie een assistente zocht. Hij liet het oog vallen op een mooie, jonge vrouw, die tevens zijn model werd. Al gauw kreeg hij een oogje op haar. Hij kon op het laatst geen ogenblik meer buiten haar. Toen moest hij voor een paar maanden naar het buitenland. Hij vroeg zijn geliefde, de zaken te behartigen en zij beloofde dat. Toen hij terug kwam, bleek, dat zij alles in de war had laten lopen, en dat zijn bedrijf één chaos was, zodat maar weer bleek, dat het oog van de meester de paarden vet maakt. Zij was vertrokken en nadat ze één keer even oogcontact had gehad met een andere kunstenaar, trok ze bij hém in. Onze schilder verloor haar voorgoed uit het oog. Gelukkig kwamen zijn zaken weer op orde.

Klaas

IK GEEF DE PEN AAN

Hallo Buurtbewoners,

Wij, de familie Lomme, willen ons even voorstellen. Alweer bijna 23 jaar wonen wij in de Jozef Israëlstraat 7 en we hebben samen al heel wat mogen beleven.

We zijn in het jaar 1982 getrouwd, en hebben van af 1988 ons nestje gebouwd.

Na ongeveer 6 jaar alleen, kregen we onze kinderen, van ieder soort één.

Hun namen zijn Elise en Martijn. Nu zul je je afvragen wie wij als ouders dan zijn.

Fons is mijn naam. Ik ben geboren niet ver hier vandaan.

'k Ben opgegroeid op een boerderij in het plaatsje Afferden op de Lakei.

Ik ben al bijna 27 jaar werkzaam op het distributiecentrum van een supermarktketen,

en heb een paar groene vingers, maar dat zullen jullie wel weten.

Ik houd verder van alles wat groeit en bloeit.



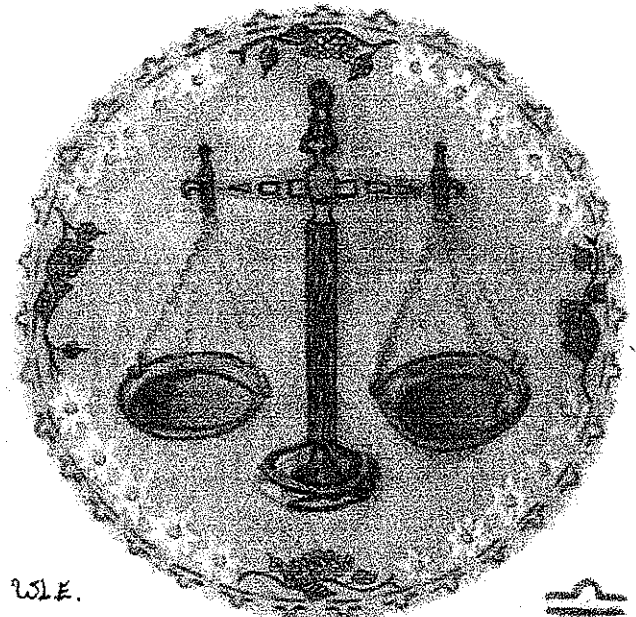
Mijn naam is Wilma, 'k kom uit het Brabantse Mill, maar dat is met hier een minimaal verschil.

Mijn dagelijks werk is de zorg voor het gezin, maar ook het kijken naar de stand van de Sterren en Planeten, want die hebben ons heel wat te vertellen, moet je weten.

Zij concentreren alle krachten en energieën die ieder mens in zich heeft.

In een Geboortehoroscoop kun je dan ook zien, hoe je als mens voortleeft.

Verder vind ik het leuk om Mandala's te tekenen.



Een Mandala is een ronde tekening op papier, zoals te zien is hier.

Mijn naam is Elise, 'k ben geboren in Boxmeer, 1988 is het jaar.

Ik zit nu op het Hezeland College voor het examen. Daar ben ik, hoop ik, dit jaar mee klaar. Daarna wil ik graag een opleiding voor schoonheidsspecialiste in Nijmegen gaan volgen.

Mijn naam is Martijn. 'k Ben geboren in 1993 in het Schildersnest.

Ik zit nu in groep 8 van de basisschool. Dat is alweer het laatste jaar en dan ben ik alweer klaar.

Dan ga ik naar het vervolgonderwijs.

Mijn grootste hobby is voetbal, ik speel bij de Montagnards. Ik vind PSV de beste club die er is.

Op dit moment staan ze aan de top.

Verder kijk ik veel naar sport op de tv. Darten vind ik ook heel leuk, dat doe ik zelf ook.

Wij geven nu de pen door aan de familie Kater, en dat zien we dan later!!

Fam Lomme

Schotland

In augustus van het afgelopen jaar zijn mijn partner en ik op vakantie gegaan naar Schotland.

Na de overtocht van Calais naar Dover en na een lange rit van drie dagen door Engeland waren wij eindelijk in de noordelijkste punt van Schotland aangekomen.

Schotland (en vooral de Highlands) is een schitterend land. Het lijkt erg veel op Noorwegen, alleen heeft Schotland een zeer eigen identiteit. Zeg nooit tegen een Schot dat hij een Engelsman is. Dan zal hij vol trots antwoorden: "No, I am Scottish."

We hebben foto's gemaakt in John O'Groat. Dat is de naam van de noordelijkste punt van Schotland. John O'Groat is genoemd naar Jan de Groot, die honderden jaren geleden een veerdienst onderhield op de Orkney-eilanden. Deze man had acht zonen, zijn huis had acht hoeken, zodat iedere zoon zijn eigen deur had en aan de achthoekige tafel had ieder zijn eigen plaats.

Iedere avond moesten we weer een "Bed and Breakfast" hebben. Altijd waren we benieuwd waar we nu weer terecht zouden komen. Zo'n vijf km buiten John O'Groat kwamen we in een huis, waar we verwelkomd werden met een warm "welcome to you" en we zagen een enorme kamer helemaal in Schotse stijl ingericht. Zelfs de vloerbedekking had een Schotse ruit in de kleuren van mevrouw's clan. We werden verwelkomd met een glas bier en daarna zijn we met z'n allen gaan eten in een vlak bij gelegen restaurant. We hebben de avond heel gezellig doorgebracht, alsof we deze mensen altijd al gekend hadden

Na het ontbijt zijn we nog een dag extra gebleven, want nu bleek, dat deze mensen op een nabij gelegen kasteel werkten, "Castle Mey", dat de inmiddels overleden koningin Elizabeth, de moeder van de huidige koningin Elizabeth, toebehoorde en natuurlijk gingen wij daar ook een kijkje nemen. Ik moet zeggen: het was een heel mooi en stijlvol kasteeltje.

Na de dood van koning George, in 1952, heeft zij dit uitgewoonde huis gekocht en door de plaatselijke bewoners van Caithness laten opknappen. We hebben haar kleedkamer gezien, waar haar grote hoeden op standaards stonden, wat avondtoiletten en haar schoentjes. Ze liep altijd op heel hoge hakjes. In de zitkamer zat zij veel te kaarten met vrienden en te "steggelen", waarbij ze haar maar lieten winnen. Wat we ook zo aardig vonden, was dat zij op zondagmorgen met haar personeel koffie dronk in de keuken. Volgens mij was ze heel gewoon een gezellige tante.

Ik kom nog even terug op ons logeeraadres, waar we wat later vertrokken dan de eigenaren. Ik vroeg de sleutel om het huis af te sluiten. "Laat de deur maar open, er komt toch niemand", was het antwoord. Ik dacht aan het mooie zilver en kristal in die mooie kamer, voor ons onvoorstelbaar.

Na een gezellig diner door onze gastvrouw klaargemaakt, het restaurant was gesloten, en na veel gepraat te hebben, hebben wij foto's gezien van prins Charles terwijl hij tussen "onze mensen" in stond. Elk jaar is er een gezellige bijeenkomst voor de mensen van het kasteel, waar de champagne dan rijkelijk vloeit.

Op de foto droegen de mannen de kilt, het nationale kostuum van de Schotten. Bijna iedereen vraagt of zij daar iets onder dragen, maar ik denk echt van wel, want het klimaat is er erg ruw. Toen wij er waren, was het 18 graden en dat vonden zij warm! Ik vroeg nog, hoe de winters waren en zij zeiden, dat het zo vreselijk kon stormen, dat ze de voordeur niet konden openen!

De dag er na hebben wij afscheid genomen van deze aardige mensen. Het is jammer, dat het zo ver weg is. Schotland is zo de moeite waard om te bezoeken, want de natuur is schitterend, en we hebben heel veel wild gezien. De wegen zijn open en hebben geen heggen, zodat op de weg veel schapen en lammetjes liggen.

Nogmaals: Schotland is zo de moeite waard! Het is alleen jammer, dat het er zo duur is en dat het zo ver weg is.

Jopie Claassen

WANTED!!

Op onze onlangs gehouden jaarvergadering zijn helaas twee van de zeven bestuursleden gestopt. Gelukkig heeft zich ter plekke een nieuw bestuurslid aangemeld.

Wij zouden echter graag op het oude aantal van 7 uitkomen.

Wie van onze leden voelt zich geroepen om zitting te nemen in het bestuur van onze vereniging en wil meepraten en denken over alles wat er speelt?

Vrijblijvende informatie te verkrijgen bij Jos Remmen Pieter de Hooghstraat 11 (343005)

De voorzitter.

Paasactiviteit

Beste jongste jeugdleden (dit zijn de leden tot en met 7 jaar),

Op zaterdag 26 maart hebben we voor jullie een paasactiviteit georganiseerd. Deze begint om 13.30 en duurt tot ongeveer 16.00 uur. We zouden het erg fijn vinden **om voor 22 maart** te weten of je meedoet.

Vul daarom snel onderstaand strookje in en **lever dit in bij Sonja**, Jan Steenstraat 6, of bel even: 34 12 08

Groetjes, de jeugdcommissie.

